

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w pozwie z dnia 20 sierpnia 2010r(data prezentaty) wniósł o zasądzenie od pozwanej E. C. kwoty 2.317,80zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano że strony zawarły dwie umowy pożyczki w dniu 10 października 2008r na kwotę 1100,00zł i w dniu 14 maja 2008r na kwotę 1.500,00zł . W dniu 22 maja 2009r powód dokonał wypowiedzenia powyższych umów wobec braku uregulowania należności przez pozwaną. Według stanu na dzień wytoczenia powództwa pozwana spłaciła należności wynikające ze zobowiązań zaciągniętych wobec powoda w wysokości 2.148,35zł zatem zdaniem powoda do spłaty pozostała kwotę dochodzona pozwem czyli 2317,80zł.

W dniu 24 sierpnia 2010r Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w którym zasądził od pozwanej E. C. na rzecz powoda kwotę dochodzona pozwem. (k-13)

W dniu 12 stycznia 2016r (data prezentaty) pozwana złożyła wniosek o doręczenie odpisu pozwu wraz z nakazem zapłaty , oraz wniosła sprzeciw.

W sprzeciwie zostało podniesionych szereg zarzutów - przedawnienie i nieudowodnienie roszczenia, brak wymagalności roszczenia oraz nadmierne koszty związane z zawarciem umowy pożyczki , które zdaniem wnoszącego sprzeciw są abuzywne. W treści sprzeciwu pełnomocnik pozwanej wskazał że powód nie udowodnił roszczenia gdyż załączniki do pozwu to kserokopie nie poświadczone przez radcę prawnego lub adwokata, ponadto podniósł zarzut nieumieszczenia w umowach pożyczek łączących strony informacji o rocznej stopie procentowej oraz zarzut abuzywności opłaty przygotowawczej w łącznej wysokości 144,10zł wskazując że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał w raporcie „Opłat stosowanych przez Instytucje Parabankowe” jako niedozwolone postanowienia umowne na podstawie art. 385¹ par. 1 kpc.

Na okoliczność podniesionych zarzutów pełnomocnik pozwanej nie złożył żadnych wniosków dowodowych.(k-37 i 38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 13 maja 2008r pozwana E. C. zawarła z powodem (...) S.A. umowę pożyczki nr (...) w wysokości 1.732,50zł . Do wypłaty przeznaczona była kwota 1.500,00zł. Na koszt pożyczki składała się kwota ubezpieczenia w wysokości 150,00zł, opłata przygotowawcza w wysokości 82,50zł i opłata za obsługę pożyczki w domu w kwocie 645,75zł. Całkowity koszt pożyczki wyniósł 375,60zł. Roczna stopa oprocentowania wynosiła 21% - 143,10zł. Łączne zobowiązanie do spłaty obciążające pozwaną w związane z zawartą umową to kwota 2.521,35zł .(k-4) Pozwana zobowiązała się spłacać zaciągniętą pożyczkę w 39 tygodniowych ratach po 64,65zł każda.

W dniu 10 października 2008r pozwana E. C. zawarła drugą umowę pożyczki z powodem (...) S.A. o nr (...) . Kwota pożyczki wynosiła 1.293,60zł. Do wypłaty przeznaczona była kwota 1.100,00zł. Całkowity koszt pożyczki w tym wypadku wynosił 329,36zł na co składało się ubezpieczenie w wysokości 132,00zł, opłata przygotowawcza – 61,60zł i roczna stopa procentowa w wysokości 20% - 135,76zł. Dodatkowo pozwana obowiązana była uiścić opłatę za obsługę pożyczki w domu klienta w kwocie 515,44zł . Łączne zobowiązanie do spłaty w związku z zawartą przez pozwaną drugą umową pożyczki z dnia 10 października 2008r wyniosło 1.944,80zł. Pozwana zobowiązała się spłacić zaciągniętą pożyczkę w 52 tygodniowych ratach po 37,40zł każda.

Tytułem zawartych pożyczek na pozwanej ciążyło zobowiązanie wobec powoda w wysokości 4.466,15zł. Pozwana E. C. spłaciła kwotę 2.148,35zł po czym zaprzestała spłaty zaciągniętych pożyczek.

W związku z brakiem regulowania należności powód (...) S.A. w dniu 22 maja 2009r wypowiedział pozwaną umowę pożyczki gotówkowej nr (...) i (...) i wezwał do zwrotu kwoty pozostałej do uregulowania tj. 2.317,80zł(k-6). Ponieważ

pozwana nie wpłaciła zaległej należności powód w dniu 9 października 2009r wystosował do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty (k-7)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do pozwu tj. oryginałów umów zawartych przez strony niniejszego postępowania znajdujących się na kartach 4 i 5 akt , oraz kopii wypowiedzenia pożyczki i przedsądowego wezwania do zapłaty jak również salda zobowiązania. Wbrew temu co podnosił pełnomocnik pozwanej w sprzeciwie odpisy zostały prawidłowo poświadczone za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika powoda radcę prawnego dr A. K. – karta 6, 7 i 8 akt.

Sąd rozważył i zważył co następuje.

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana E. C. zawarła z powodem dwie umowy pożyczki , które spłaciła częściowo.

Pełnomocnik pozwanej podniósł w sprzeciwie od nakazu zapłaty szereg bezzasadnych zarzutów. Jednym z nich jest zarzut przedawnienia. Wprawdzie w treści sprzeciwu nie zostały wskazane podstawy prawne tego zarzutu, tym nie mniej Sąd postanowił się do niego odnieść wskazując że roszczenie powoda przedawnia się zgodnie z art. 118 kc z upływem lat 10 , zatem przedawnienie nastąpiłoby w 2018r zaś pozew przerywający bieg przedawnienia został złożony w 2010r . Chybiony jest także zarzut nieudowodnienia roszczenia przez powoda z uwagi na niepoświadczone kserokopie dokumentów. W aktach sprawy znajdują się oryginały umów podpisanych przez strony oraz prawidłowo poświadczone przez pełnomocnika procesowego radcę prawnego A. K. (pieczętka i podpis) odpisy na k- 6,7,8. Pełnomocnik pozwanej podnosząc taki zarzut stawia pod znakiem zapytania zapoznanie się materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. W treści umowy widnieją również informacje o oprocentowaniu pożyczki i jej kosztach. Stwierdzić też należy że podniesiony w sprzeciwie zarzut z art. 385¹ kpc jest o tyle chybiony że nie zostały podniesione żadne okoliczności wskazujące że postanowienia umów pożyczek podpisanych przez pozwaną nie były z nią uzgadniane indywidualnie.

Zważyć należy że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia a dłużnik powinien świadczenie spełnić.(art. 353 kpc) Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się naturze tego stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zdaniem Sądu zebrany materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje że pozwana zawarła z powodem dwie umowy pożyczki . Pozwana w żaden sposób nie wykazała że zobowiązanie swoje wynikające z tych umów spłaciła. Pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazała również żadnych okoliczności ani powodów dla których podpisane przez nią umowy przestałyby ją wiązać.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności i rozważania orzeczono jak na wstępie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.